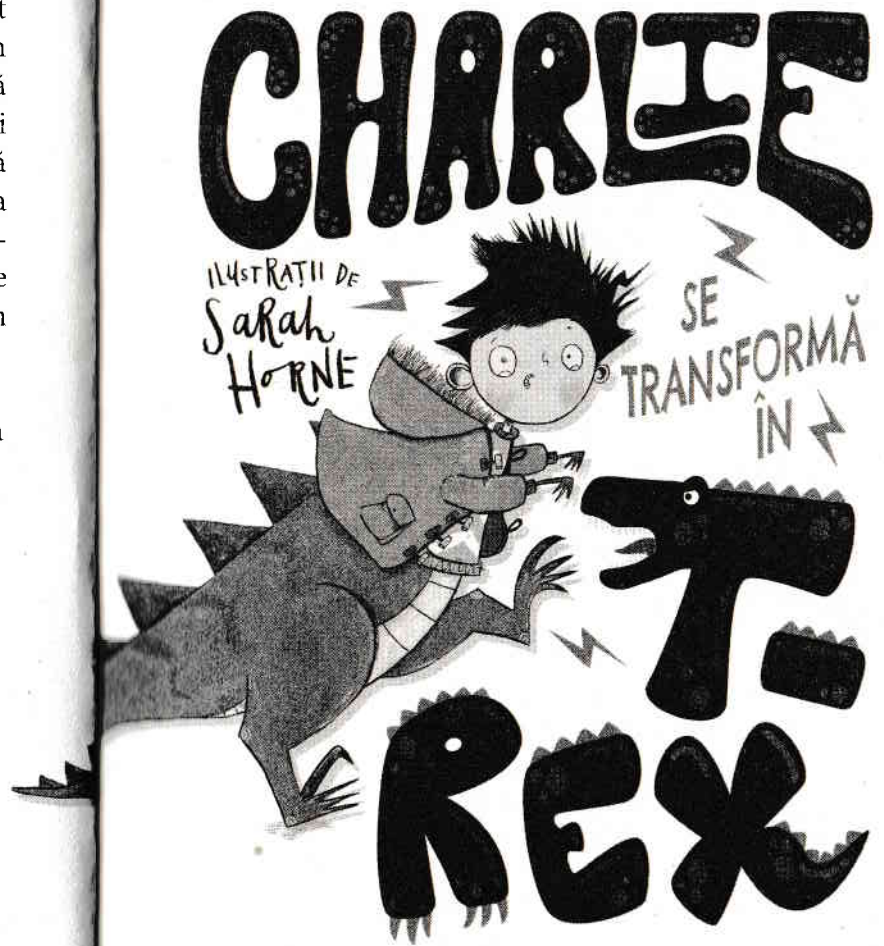
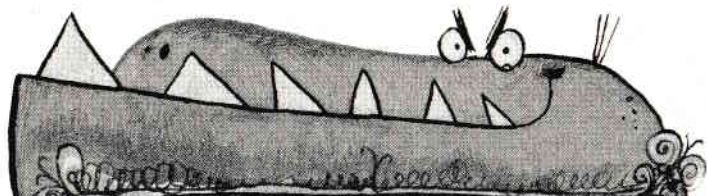

Sam Copeland e scriitor – faptul că i s-au publicat niște cărți l-a surprins și pe el un pic. Este din Manchester și în prezent locuiește la Londra împreună cu două pisici care au un miros specific, trei copii care au și ei un miros specific și o nevastă care, slavă Domnului, miroase a curat. Sam lucrează și ca specialist în scoaterea-oaselor-de-pe-dinozauri – oase pe care le dă apoi muzeelor. După ce muzeele au terminat cu ele, Sam rează oasele înapoi în dinozauri, spre marea fericire a acestora.

Charlie se transformă în T-Rex este cea de-a doua carte a lui. În ciuda amenințărilor legale, autorul refuză să înceteze să scrie.

Traducere din limba engleză de Ioana Diaconu

LITERA

București
2020

CAPITOLUL 1

Charlie McGuffin era urmărit.
O umbră răuvoitoare nu-l scăpa din ochi.
Il pândea.

Ceva – sau cineva – se ținea după el de-a lungul coridoarelor școlii. O prezență întunecată, amenințătoare, nevăzută, nedetectată.

– Hai, Dylan, știu că mă urmărești. Te văd!
spuse Charlie, punându-și mâinile în șolduri.
N-ai vrea totuși să te oprești? Arăți ciudat. Serios,
Dylan, ieși de după stâlp.

Dylan ieși de după stâlp.

– Dă-ți jos pălăria aia ridicolă! spuse Charlie.

Dylan își dădu jos pălăria ridicolă – o pălărie de vară cu boruri largi împrumutată de la mama lui.

– Și ochelarii de soare. Scoate-i și pe-ăia!

Dylan își scoase și ochelarii de soare.

– Acum *te rog* să nu mă mai urmărești.

Dylan făcu un pas înainte, bombându-și pieptul.

– Poți să fugi, dar nu te poți ascunde, McGuffin, și tu știi asta. Nu Te Poți Ascunde! Un zâmbet se întinse pe mutra lui Dylan, bălos ca dâra lăsată în urmă de un melc. Sunt umbra ta. Jumătatea ta întunecată. Oriunde te-ai duce, voi fi acolo. Lă pândă. Gata să mă năpustesc asupra ta ca un... ca o... broască.

– Să te năpustești? Ca o broască? Broaștele nici măcar nu se năpustesc.

– Ba se năpustesc. Asupra muștelor. Și tu ești musca mea. Prinsă în pânza pe care ți-am întins-o.

– O... pânză de broască? zise Charlie, cu o privire ușor confuză.

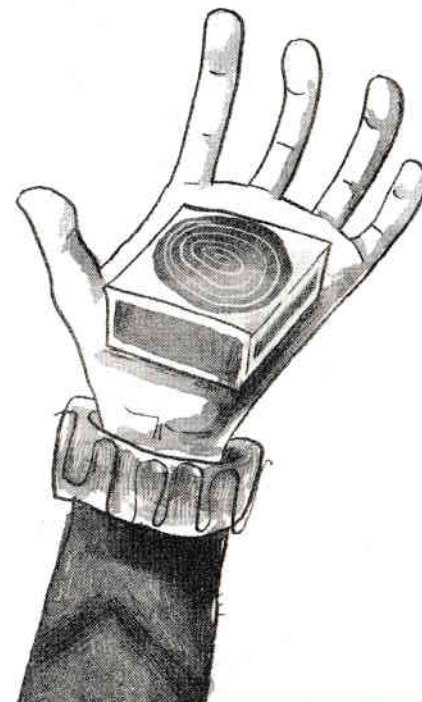
– Te dai deștept, McGuffin? Ei bine, nu ești. Poate că fraierii ăia de prieteni ai tăi cred că ești un geniu...

– Nu știi, zău, dacă așa cred. De fapt, sunt destul de sigur că Flora mă crede fix invers. Chiar ieri mi-a zis asta. A zis: „Charlie, nu ești nici pe departe un geniu, dimpotrivă.“

– Gata! își ridică Dylan o mână. Doar să știi că o să te prind. Își deschise pumnul, scoțând la iveală o cutie de chibrituri. O scutură. Era goală. O să aștept până te transformi într-un animal. Apoi o să te prind. Și-atunci n-o să-ți vină să râzi. Și chiar dacă o să râzi, oricum n-o să te audă nimeni, pentru că o să fii închis într-o cutie de chibrituri.

Cutie-închisoare!

Dylan izbucni într-un râs malefic întâi ca pentru sine, apoi tot mai tare și plecă, lăsându-l pe Charlie singur în mijlocul coridorului gol.

Charlie nu se mai putu stăpâni – Dylan îi venea de hac. Simțea cum nivelul de stres îi urcă amețitor, mici frisoane de electricitate îi străbăteau corpul – primul semn că era pe cale să se transforme. Închise ochii și inspiră adânc de câteva ori, concentrându-se asupra respirației. Apoi deschise ochii.

– Hei, Dylan! îi strigă Charlie siluetei mărunte de la celălalt capăt al coridorului. Dylan! Cred că mă transform! Hai repede!

Dylan se întoarse pe călcâie și începu să alerge înapoi cât îl țineau picioarele.

– Mai repede, Dylan! Începe!

Dylan sprinta de-i sfârâiau călcâiele. Gâfâind, se opri lângă Charlie.

– A, scuze, spuse Charlie. Alarmă falsă.

Dylan se zgâi la Charlie.

– CEEEE?

– Îmi pare rău, spuse Charlie, rânjind. Puteam să jur c-am început să simt semnele. Ce să-i faci, toată povestea asta cu transformatul e imprevizibilă.

Data viitoare poate ai mai mult noroc. De fapt, știi ce? N-o să fie o dată viitoare. Îți pierzi timpul. M-am prins cum să controlez procesul, așa că îți garantez sută la sută că n-o să mă mai vezi transformat în... *nimic*.

Charlie îi făcu cu ochiul lui Dylan, apoi plecă râzând sadic, lăsându-l pe Dylan singur în mijlocul coridorului gol.

NOTA AUTORULUI

Dacă n-ai citit prima carte din această serie, *Charlie se transformă în cocoș*, atunci probabil nu prea ai priceput ce se petrece.

Ghinion.

Ar fi trebuit să cumperi primul volum.

Dar nu, tu ai venit aici fără nicio grijă, gândindu-te: „A, n-am nevoie să citesc prima carte. Dудui de deșteptăciune și o să-mi dau eu seama pe parcurs ce se petrece.“

Ei bine, cine e fraierul ACUM? Habar n-ai despre ce e vorba, nu-i așa? Nu știi cine e Charlie, cine e Dylan sau de ce Dylan încearcă să-l prindă pe Charlie într-o cutie de chibrituri. Nu pot să-ți urez decât: „Mult noroc la citit mai departe, găgăuță!“

NOTA AUTORULUI II

Editura m-a informat că n-am voie să-l fac pe „dragă cititorule“ „găgăuță“. Mi s-a cerut așadar să-ți cer scuze. Deci:

Îmi pare foarte, foarte rău¹.

Sper că acum ești mulțumit².

Mi s-a cerut, de asemenea, să-ți fac un scurt rezumat a ceea ce se întâmplă în primul volum.

Deci, dacă ți-a fost prea lene să te duci la bibliotecă să-l iei, poftim: Charlie McGuffin se tot transformă în diferite animale. Cu ajutorul prietenilor săi, Flora, Mohsen și Wogan, își dă seama că transformările au loc atunci când e stresat și supărat. Împreună, cei patru descoperă că Charlie poate controla (mă rog, într-o câțva) procesul dacă se relaxează și încearcă să fie vesel.

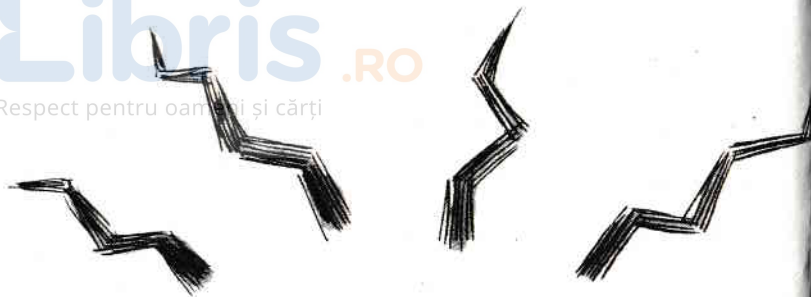
¹ Nu-mi pare rău deloc, de fapt. Am mințit, găgăuță!

² Nu sper deloc.

Nu numai atât. Dușmanul lui Charlie, Dylan, cu care tocmai ai făcut cunoștință, l-a văzut în timp ce se transforma și a cam luat-o razna, adică a început să se comporte ca un răufăcător tipic din filme și a decis să dezvăluie întregii lumi secretul lui Charlie.

Acum că te-am pus la curent, putem să mergem mai departe? Perfect.

CAPITOLUL 1 (CONTINUARE)

-Ce tare! Ești sigur că poți ține toată chestia asta cu transformatul-într-un-animal sub control? întrebă Mohsen.

– O, da. Clar! răspuse Charlie.

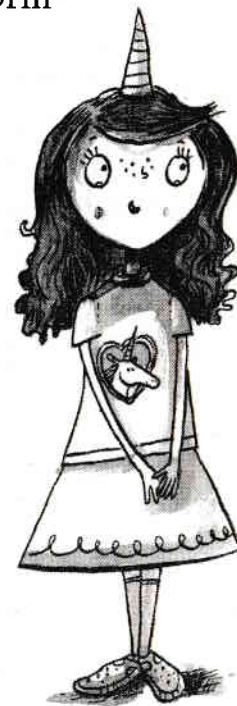
Deși era pauză, stătea cu Flora și cu Mohsen în clasa cuprinsă de vacarm, ascultând rafalele reci de ploaie care se izbeau de geam. Flora răsfoia distrată o revistă: *Cele mai pufoase, dar mortale animale din lume*. Semestrul era pe terminate și cu toții se gândeau la Crăciun.

Toți copiii din clasă petrecuseră întreaga dimineață confecționând ghirlande de hârtie care atârnau acum peste tot prin clasă.

Wogan era în capătul celălalt al încăperii, vorbea cu Daisy, colega cea nouă. Daisy avea părul lung, șaten și cârlionțat și iubea unicornii mai mult decât orice pe lume. Și poneii. Dar cel mai mult unicornii. Wogan își petrecuse ultimele zile povestind oricui avea răbdare să-l asculte că nu, *nu* crede că Daisy e drăguță și că, de fapt, el a fost *întotdeauna* de părere că unicornii erau *cool*.

– Ești absolut sigur? îl întrebă Flora pe Charlie, privindu-l bănuitor.

– Da! Absolut! Șșșt! Ți-am zis: acum câteva minute Dylan a încercat să mă facă să mă transform chiar acolo pe coridor, dar am oprit

transformarea. Așa că sunt sută la sută sigur că pot controla toată chestia asta cu transformarea într-un animal și că nu se va mai repeta. Garantez asta.

Nu, Charlie nu putea garanta asta.

De fapt, în adâncul sufletului, Charlie nu era chiar sigur că putea controla tot procesul de transformare într-un animal. Dar voia să pară curajos în ochii Florei, care reușise să-și crească nivelul de nemaipomenițosenie cu vreo șase la sută de la primul volum încoace, după ce-a câștigat Bătălia Rap între școli cu piesa „Top Flor.“

– Charlie, știi, nu trebuie să te prefaci curajos în fața mea. Poți să-mi spui adevărul! zise Flora punând o mână pe umărul lui Charlie.

– Vrei să încetezi să pui chestia aia pe mine? răspunse Charlie, azvârlind cât colo mânuța falsă de jucărie de pe umăr. Pe bune, e aiurea.

– Da, dar e... e doar... E un lucru serios pe care trebuie să-l învăț și s-ar putea să-mi ia mult timp să-i prind toate chichițele! zise Flora, ridicând

mânuța și punând-o în geantă. Numai să nu fii dezamăgit dacă o să te transformi din nou.

Charlie scoase un geamăt exasperat.

Mohsen își mișcă picioarele spre el: Hei, Charlie, te-ai mai transformat în vreun animal în ultima vreme?

– NU! N-AM FĂCUT-O! POT CONTROLA PROCESUL, OK? se răsti pe neașteptate Charlie.

Mohsen și Wogan se dădură un pas înapoi.